

Διχασμός

Ο διχασμός των συμφορών πατέρας,
κακών πολλών αστείρευτη πηγή,
για τέκνα της Ελλάδας στους αιώνες,
σαν Εωσφόρος δείχνει στη μορφή!
Της Θέτιδας ο μέγας Αχιλλέας
το μένος το μεγάλο της οργής
αδύναμος να συγκρατήσει ήταν,
στερήθηκε το έπαθλο τιμής.
Ο Πάτροκλος κατέβηκε στον Άδη,
με μύριες Αχαιών καλές ψυχές,
διχόνοιας πικρό θα πιουν ποτήρι,
σα μέλισσες σε λάθος λεμονιές!
Αθήνα με τη Σπάρτη θα τα βάλει,
σα σκύλες οι λυσσάρες θα κοπούν,
Ελληνικής Ηγεμονίας τίτλο
θέλουν οι δυο μαζί να τον φορούν.
Το νήμα της ζωής του Αλεξάνδρου,
των Πανελλήνων νέου Αρχηγού,
το χέρι Μοίρας άτροπης θα κόψει,
αρχή των Διαδόχων διχασμού.
Έλληνες με τους Έλληνες μαλώναν,
για λειψανα της Περσικής Αρχής,
και Ρώμη, νέα λέαινα λυσσώδης,
δεν έτυχε καθόλου προσοχής.
Γιγάντωσε και θα κατασπαράξει
Ελληνικής Ανατολής παιδιά,
στο άρμα της αδιάντροπα θα ζέψει,
σαν τετραπόδων τ' άλλα ζωντανά!
Η Νέα Ρώμη γαλανού Βοσπόρου
την Παλαιά θα συναγωνιστεί,
Χριστιανικών αιρέσεων καβγάδες
θα δώσουν το κλειδί στον Πορθητή!
Ο Θούριος του Ρήγα σαν ηχήσει
και Κοραή το μήνυμα ληφθεί,
της Φιλικής της Εταιρείας φίλοι
θα γίνουν Επανάστασης Ταγοί.
Ελευθερίας αγαστής το είδος,
στη γη την Ελληνίδα θα φανεί,
θα ποτιστεί με Πανελλήνων αίμα,
σαν το νερό σε Παρνασσού πηγή.
Του Τούρκου του κατακτητή δυνάμεις
πολλές, μα των Ελλήνων Κλεφτουριά
της Ρούμελης αφήσαν τα λημέρια,
για να πατήσουν την Τριπολιτσά!
Μεγάλης της Ιδέας καίει δάδα,

μα πιο μεγάλος νέος διχασμός,
η Πόλη σε απίστων μένει χέρια,
της Σμύρνης αρχοντιά πυκνός καπνός!
Αλβανικού του έπους νέες νίκες
και δόξα της Αντίστασης λαμπρή
του διχασμού το τέρας θα σπαράξει,
σα δράκος ο δεινός που καρτερεί.
Ελλαδικής Ορθοδοξίας θράσος
της Πόλης θα ταραξει τα νερά,
αφορισμού το σκιάχτρο θα φαντάξει,
(καμώματα Μεσαιώνα ξανά!)
Μα στον ορίζοντα της ιστορίας
άλλο προβάλει δέος διχασμών,
Ελλήνων Χριστιανών κι άλλων Ελλήνων,
νέων πιστών, αγνών Ελληνιστών!
Χριστιανοσύνη πάλι θα παλέψει
με του Ισλάμ την πίστη τη θερμή,
για την ψυχή της νέας Οικουμένης
και Κοσμοκρατορίας την αρχή.
Ελληνικός ο διχασμός στο τέλος
θα λάβει και παγκόσμια μορφή:
Της Αθηνάς σοφία θα φωτίσει
Φανατισμού την πίστη την τυφλή!
Από τους διχασμούς και τις διχόνοιες
του παρελθόντος του αιματηρού,
Ομόνοιας θα γίνει Νέος Κόσμος,
ερωτικό παιδί Γης κι Ουρανού!
Χ.Κ.Ε.